

Kitab Daniel - Nomer Satus Sewidak Papat

Teges Profètis saka Daniel 11: Mbukak Implikasi Historis lan Implikasi kang Bakal Kelakon

Jeff Pippenger

2024-03-28

Ing ayat nembelas saka Daniel sewelas, karusakaning Yehuda lan Yérusalèm déning Pompey ing taun 63 SM dipratélakaké. Prastawa iku nglambangaké hukum Minggu ing Amérika Sarékat kang enggal rawuh minangka panggenapaning ayat patang puluh siji saka pasal kang padha. Sajarah kang gegandhèngan karo ayat iku nandhakaké sawijining perang sipil kang lagi lumangsung nalika kutha iku direbut, mula nandhakaké ulangané Perang Sipil Amerika kang saiki lagi kalakon ing Amérika Sarékat. Apa waé tembakan wis diluncuraké utawa durung, saiki ana rong golongan kang lagi padha gumulat kanggo nguwasani Amérika Sarékat. Nalika Pompey ngrebut Yérusalèm, iku nandhakaké yèn Yérusalèm bakal tetep ana ing sangisoré panguwasané Roma nganti kutha iku dirusak ing taun 70 M. Mangkono iku dadi pralambang tumrap hukum Minggu kang enggal rawuh, kang nandhani pungkasané karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci.

Pompey iku kang kapisan saka papat kakuwasan Romawi kang diidhèntifikasi ing pérangan iki. Marc Antony, kang wong Romawi uga, uga diidhèntifikasi, nanging saka papat kakuwasan kang dipralambangaké minangka para pamimpin Romawi, Antony makili kapamimpinan Romawi kang wis mbalela lan mbentuk pasakuthon karo Mesir nglawan Roma. Pompey, Julius Caesar, Augustus Caesar, lan Tiberius Caesar iku papat wong Romawi kang dipigunakaké kanthi profètis kanggo makili papat turun-temuruné sungu Républikan saka kéwan bumi.

Pompey, kang makili pambrontakaning Perang Sipil AS ing generasi taun 1863, uga nggambarake generasi pungkasan lan “perang sipil” saiki sing wus lumaku. Julius Caesar makili generasi kapindho, nalika Amerika Serikat mapan kanthi kukuh minangka bangsa utama ing antaraning bangsa-bangsa, nanging dipatèni ing taun 1913, nalika kadhaulataning sistem finansial dipasrahaké marang sistem perbankan globalis, lan pakaryan tumrap pamaréntahan donya siji wiwit diwiwiti. Caesar Augustus makili taun-taun kamulyan sajroning rong perang donya kang kapisan, nalika sanajan ana tumpahing getih, Amerika Serikat dadi pepénginaning jagad. Banjur, ing generasi pungkasan, Tiberius Caesar, kang kawentar amarga pakulinan mabuk lan panyalibané Kristus, makili mangsa kang ing pokoké diwiwiti kanthi kapilihé John F. Kennedy, présidhèn Katulik kang kapisan, mangkono nandhani generasi kang bakal sujud marang Roma.

Prekara-prekara kenabian sing magepokan karo Pompey iki wigati, nanging sapunika kita lagi ngarahake kawigatosan kita marang sajarah kenabian sing ndhisiki Pompey lan ayat nembelas, yaiku sajarah sing diwiwiti ana ing rong ayat kapisan saka bab iki kanthi nandhani taun 1989 minangka wektu wekasan, banjur nedahake Présidhèn kaping enem

sing sugih wiwit Reagan, kang nggerakake para globalis, kaya dene Trump mesthi temen wis nindakaké.

Trump dipratandhani déning panguwasa kaping papat sawisé Koresy, yaiku Xerxes, ratu Persia kang sugih, sing uga kawentar kanthi jeneng Ahasweros ing carita Ester. Ing ayat-ayat mau, ratu sabanjuré sawisé Xerxes yaiku Aleksander Agung ing ayat katelu. Miturut sajarah, ana wolung panguwasa ing antarané Xerxes lan Aleksander Agung. Saka Trump tekan pamaréntahan donya siji kang dipralambangaké déning Aleksander Agung, ana sepuluh ratu kang dipratandhani; Trump minangka sing kapisan lan Aleksander minangka sing pungkasan.

Garis-garis kenabian mratelakaké yèn kabèh para raja ing bumi bakal laku jina karo kepausan ing pungkasaning jagad, lan para raja mau kaagem pralambang minangka “sepuluh raja”. Ahab, sing dadi kepala saka karajan kang kaping sapuluh, lan sing omah-omah karo Izebel, nggambarake kasunyatan yèn sanajan kabèh sepuluh raja laku jina karo kepausan, ana siji raja utama sing dadi kang kapisan nindakaké mangkono. Nalika sapisanan kepausan kaparingan dhampar bumi, raja utama iku yaiku Clovis, raja bangsa Franka (Prancis) ing taun 496 M. Iki cocog karo kepausan maringi Prancis gelar putra pambarep saka gréja Katulik, lan putri pambarep saka gréja Katulik.

Pakaryan kenabian sing katindakake déning Prancis nalika nempatake Roma ing dhamparing donya sing beradab, minangka pralambang tumrap pakaryan kenabian Amerika Serikat. Angger-angger dina Minggu ing wangsit Kitab Suci diwiwiti ing Amerika Serikat, banjur saben bangsa ing bumi ngetutaké tuladha iku. Baris demi baris kenabian, mratélakaké yèn raja utama saka sepuluh raja, yaiku kang kapisan lan kang paling dhisik laku jina karo manungsa dosa ing dina-dina pungkasan, iku Amerika Serikat. Sanadyan ora ana raja-raja sing dipratélakaké ing antarané Xerxes, raja sugih sing kapisan, lan Alexander Agung, raja sing pungkasan, ing ayat loro lan telu, sajarah ngenali sepuluh raja. Cacah sepuluh nglambangaké sawijining panggawéan pambuktèn, lan uga nglambangaké sawijining pasamuwan konfederasi.

Panyoba kang diadhepi donya iki yaiku ngadegaké sawijining sistem saindenging jagad, kang digambarake minangka reca kéwan galak mau. Panyoba iku diwiwiti ing Amerika Serikat nalika angger-angger Minggu sing enggal bakal teka, lan rampung nalika saben bangsa ing saindenging bumi ngetutaké tuladha iku. Gusti Yésus tansah nggambarake pungkasaning sawijining prakara kanthi wiwitané, mula sanadyan ora ana raja-raja sing kacathet ing antarané raja kang sugih lan Alexander ing ayat loro lan telu, sajarah ngenali sawijining proses panyoba kang diwiwiti déning présidhèn sing paling sugih, kang dadi sugih saka usaha-usaha dagangé, dudu awit panjenengané ngasilaké kasugihan lumantar melu ing sawijining sistem pulitik kang wis rusak.

Jeneng America asalé saka versi Latin saka jeneng “Amerigo,” sing asalé saka panjelajah Italia Amerigo Vespucci, sawijining panjelajah lan navigator sing nindakaké sawetara lelampahan menyang Donya Anyar ing pungkasan abad kaping 15 lan wiwitan abad kaping

16. Sakabèhé, panjelajahané Vespucci bisa kalaksanan awit saka panyengkuyung dana lan nandur modal kapital saka para sponsor lan patron sing weruh ana kemungkinan bathi, jembaré pangwasa, lan pakurmatan ing panjelajahan Donya Anyar. Jeneng “America” iku sawijining simbol saka upaya kanggo ngasilaké bathi.

Yésus tansah nggambarake pungkasaning sawijining prakara kanthi wiwitané; lan wiwitané para ratu sapuluh sing makili kreteg saka karajan Medo-Persia kang sungu loro marang pamaréntahan donya siji kang dipralambangaké déning Aleksander Agung, diwiwiti saka ratu sugih, yaiku présidhèning karajan kang dipatrapaké déning Prancis lan Akhab, kang uga bakal dadi sirah kang dipralambangaké déning Aleksander Agung, nalika sakabèhé donya kaadhepaké marang ékonomi kang magepokan karo kakuwatané Amérika Sarékat, déné kakuwatan iku meksa sakabèhé donya supaya sujud marang gréja Katulik, manawa wong-wong mau péngin bisa tuku lan adol.

Karajan kapitu ing Wahyu pasal pitulas iku ya iku sepuluh ratu, lan salah siji ciri kenabian saka sepuluh ratu mau yaiku manawa dheweke mung tetep lumaku sajrone “wektu cendhak,” sadurunge padha sarujuk masrahake karajan kapitune marang sundel Babil, kang mung bisa tetep manunggal sajrone “sawijining jam”. Alesan kenabiané kok padha nampani sarujuk iku, amarga padha mendem déning anggur Babil. Miturut sajarah, Aleksander Agung mung mrentah sajrone wektu cendhak, awit uripé pungkasané teka sepira cepeté karajané diadegaké, amarga dhèwèké ngombé nganti pati; mangkono iku nglambangaké wektu cendhak lan kamendemané sepuluh ratu saka Perserikatan Bangsa-Bangsa. Sanalika Aleksander Agung ngadeg, dhèwèké banjur remuk, lan karajané dipasrahaké marang patang angin, kang nandhakaké perjuangan sabanjuré kanggo ngadegaké manèh karajané sing biyèn.

Uga aku, ing taun kapisan Daréyus, wong Média iku, iya aku dhewe, ngadeg kanggo netepake lan nguwatake dheweke. Lan saiki aku bakal nduduhaké marang kowé kayektèn. Lah, isih bakal ana telung raja jumeneng ing Pérsia; lan kang kaping papat bakal luwih sugih banget tinimbang wong-wong kabèh mau; lan kanthi kakuwatané lumantar kasugihané, dhèwèké bakal nggerakaké kabèh wong nglawan karajan Yunani. Lan bakal ana sawijining raja kang gagah prakosa jumeneng, kang bakal mrentah kanthi pangwasa gedhé, lan nindakaké manut karsané dhéwé. Lan nalika dhèwèké wus jumeneng, karajané bakal remuk, lan bakal kapérang marang patang angin ing langit; lan ora bakal tumiba marang turun-tumuruné, utawa manut pangwasané kang biyèn diprentahaké: amarga karajané bakal kabucal, malah kanggo wong liya saliyané wong-wong mau. Daniel 11:1–4.

Kratoné Aleksander pecah buyar kanthi cepet kaya dene nalika wiwitané kasawijèkaké, amarga iku nglambangaké dina-dina pungkasan, ing kono wangsit ditegesi dumadi kanthi rikat.

“Badan-badan piala padha nglumpukaké kakuwatané lan nyawijèkaké. Wong-wong mau lagi nguwataké awaké dhéwé kanggo krisis gedhé kang pungkasan. Owah-owahan gedhé bakal enggal kalakon ana ing donya kita, lan gerakan-gerakan pungkasan iku bakal

lumaku kanthi rikat.” Testimonies, volume 9, 11.

Bilai katelu saka Islam ditegakaké adhedhasar ciri-ciri kenabian saka bilai kapisan lan kapindho. Ing bilai kapisan ana sawijining mangsa sing diwiwiti nalika tekane Mohammed lan lumaku terus nganti mangsa sabanjuré, yaiku sing diidentifikasi minangka “limang sasi” utawa satus sèket taun, nalika Islam bakal “nglarani” bala tentarané Roma. Pungkasan saka ramalan wektu satus sèket taun iku bebarengan nandhani wiwitané ramalan telung atus sangang puluh siji taun lan limalas dina, nalika Islam saka Bilai kapindho banjur bakal “matèni” bala tentarané Roma.

11 September 2001 nandhani tekane periode kang diwakili déning Mohammed saka bilai kapisan, kang kalebu 7 Oktober 2023 minangka pratandha wiwitané periode nalika Islam bakal “nglarani” “wadya Romawi” ing “Tanah Mulya” harfiah kuna, kang dadi pralambang tumrap Amerika Serikat, lan wiwit 7 Oktober 2023 serangan-serangan déning Islam marang wadya Romawi wis nyedhaki rong atus nalika artikel iki ditulis ing 17 Februari 2024.

Nalika angger-angger dina Minggu sing enggal bakal tumeka iku katetepake, Amerika Serikat “dipatèni” minangka karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci, kang sejajar karo telung atus sangang puluh siji taun lan limalas dina saka serangan-serangan Islam sing matèni bala tentara Roma biyèn, nalika peperangan jihad agung sing katelu saya nggegirisi. Nalika Mikhaèl ngadeg, mangsa sih-rahmat tumrap manungsa katutup, lan papat angin iku kalepasake kanthi sampurna sajrone pitu wewelak pungkasan.

“Aku weruh yèn nepsuné bangsa-bangsa, bebenduné Allah, lan wektu kanggo ngadili wong mati iku kapisah lan cetha béda, siji nyusul sijiné; uga yèn Mikhael durung jumeneng, lan yèn mangsané kasangsaran, kang kaya mangkono durung tau ana, durung wiwit. Bangsa-bangsa saiki lagi nesu, nanging nalika Imam Agung kita wis ngrampungaké pakaryané ana ing pasucèn, Panjenengané bakal jumeneng, ngagem sandhangan piwales, lan banjur pitu wewelak pungkasan bakal kawutahaké.”

“Aku weruh manawa malaékat papat bakal nyekel angin papat nganti pakaryané Gusti Yésus rampung ana ing pasamuwan suci, lan sawisé iku bakal tumeka pitu pageblug pungkasan.” Early Writings, 36.

“Papat angin” dipratélakaké déning Sister White minangka “jaran ngamuk, ngudi uwal lan nggawa pati lan karusakan ing lakuné,” lan bakal diluwaraké kanthi sawutuhe nalika mangsa kasempatan sih-rahmat ditutup. Angin-angin iku digambaraké minangka diluwaraké ing bilai kapindho minangka “papat malaékat”, dudu papat angin.

Ngandika marang malaékat kaping nem kang nyekel slompret: “Wewarana papat malaékat kang kabanda ana ing bengawan gedhé Éfrat.” Lan papat malaékat mau banjur kawedharaké, kang wus kacawisaké tumrap sakejap, lan sedina, lan sasi, lan setaun, supaya matèni saprateloné manungsa. Wahyu 9:14, 15.

“Papat angin”, utawa “papat malaékat”, loro-loroné iku pralambang Islam miturut konteks papan pralambang iku dienggo. Nalika Aleksander Agung jumeneng, karajané, kang

nglambangaké karajan kapitu, yaiku sapratelon saka karajan rangkep telu saka naga, kéwan galak, lan nabi palsu; “when he shall stand up, his kingdom shall be broken, and shall be divided toward the four winds of heaven.” Nalika mangsa sih-rahmat tumrap manungsa katutup, papat angin, utawa papat malaékat, diluwari, lan padha ngrusak karajané, awit karajané “shall be broken.” Sepuluh raja mau lan para mitrané, para sudagar globalis, banjur bakal ngadeg adoh lan sesambat sarta nangis.

Amarga lah para raja wus padha nglumpuk, padha lumaku bebarengan. Bareng padha weruh iku, banjur padha gumun; padha kagèt, lan enggal padha mlayu lunga. Ana ing kana wedi nyekel wong-wong mau, lan rasa lara kaya wong wadon kang lagi nglairaké. Paduka mecah kapal-kapal Tarsis nganggo angin wetan. Jabur 48:4-7.

Struktur ékonomi saka sepuluh ratu iku diremuk déning “angin wetan” Islam.

Para pandhayungmu wus nggawa kowe lumebu ing banyu kang jero; angin wetan wus ngremuk kowe ana ing satengahe segara. Bandhamu, lan pasar-pasarmu, daganganmu, para kelasimu, lan para mualimmu, para tukang nyepakake retakan kapalmu, lan para wong kang ngupakara daganganmu, lan sakehing para prajuritmu kang ana ing dalammu, lan sakehing rombonganmu kang ana ing satengahemu, bakal ambruk menyang satengahe segara ing dina karusakanmu. Yehezkiel 27:26, 27.

“angin saka wetan” Islam ngrusak karajané para raja sepuluh ing “dina karusakané,” kaya sing kagambarake nalika karajané Alexander Agung “dipecah” lan dipasrahake marang papat angin. Akeh saka sajarah sing wis kelakon ing Daniel pasal sewelas bakal kaulang manèh nalika pasal sewelas tekan marang pangujaning pungkasan. Netepake ing ngendi sajarah-sajarah iku kudu dipérang kanthi bener iku dadi pakaryan kenabian tumrap wong-wong sing katimbangan dadi para siswaing ramalan. Enem ayat pungkasan saka Daniel pasal sewelas rampung ing pungkasaning mangsa kasempatan kanggo manungsa, nalika Mikhael jumeneng. Nalika karajané Alexander Agung kabagi marang papat angin, iku nglambangake pungkasaning mangsa kasempatan, lan nandhani manawa sajarah kenabian sabanjuré wiwit saka ayat lima lan salajengé kudu dianggep minangka garis kenabian sing anyar.

Ayat lima nganti ayat nembelas ngenali sajarah wiwit taun 538 nganti tekan undhang-undhang Minggu sing bakal enggal rawuh. Ayat lima nganti sanga makili sajarah rolas atus nem puluh taun pamaréntahan kapapaan sing diwiwiti ing taun 538 lan dipungkasi ing wektu wekasan ing taun 1798. Ayat sepuluh ngenali sajarah sing minangka pralambang tumrap ayat patang puluh, nalika kapapaan nyapu Uni Sovyèt ing wektu wekasan ing taun 1989. Ayat sewelas lan rolas ngenali perang proksi saiki ing Ukraina, sing bakal dimenangaké déning Putin lan Rusia, nanging akibat sawisé kamenangané Putin bakal saajar karo “peperangan Nineveh,” lan “tibane Chosroes,” sing dadi “kunci kang mbukak sumur telenging jurang tanpa dhasar” kang mbebasaké Islam ing sajarah bilai kang kapisan.

Sasampunipun kamenangan Putin ingkang namung sawetawis wekdal, Amerika Serikat, wonten ing ayat tigang welas dumugi gangsal welas, badhé menang ing perang proksi, inggih

punika pungkasaning perang proksi ingkang sampun kalampahan wiwit Perang Donya Kalih. Wacana punika mratelakaken tigang paprangan: paprangan kapisan rampung ing taun 1989, minangka kasampurnan ayat sedasa lan sekawan dasa; paprangan kapindho, inggih punika perang ing Ukraina ing wekdal sapunika, nggambaraken ayat sewelas lan kalih welas; lan perang proksi kaping tiga, ingkang nggambaraken kamenangan pungkasan Amerika Serikat, kaawakili wonten ing ayat tigang welas dumugi gangsal welas.

Sing prelu diakoni gegayutan karo patang période iki sing diwakili wiwit ayat lima nganti ayat limalasa, yaiku manawa rong période pungkasan, kang nggambarake perang sing saiki dumadi ing Ukraina, banjur pambalesan saka Amerika Sarékat, kalakon ing mangsa panyegelan. Ayat nembelas netepake hukum Minggu sing bakal enggal teka ing Amerika Sarékat. Ayat lima nganti sepuluh nggambarake sajarah wiwit 538 nganti tekan wektu wekasan ing taun 1798, banjur nerus nganti wektu wekasan ing taun 1989. Mulané, rong paprangan ing perang proksi pungkasan, sing diwakili ing ayat sewelas nganti limalasa, kawujud ing période nalika Yeheskiel pasal rolas netepake manawa pangaribawa saben wahyu kawujud.

Wahyu-wahyu mau dipratelakake marang Ezekiel minangka “rodha ana ing sajroning rodha”, kang déning Sister White diidentifikasi minangka “sesambungan ruwet antarane kedadeyan-kedadeyan manungsa.” Sajarah perang ing Ukraina, kamenangan Putin, banjur rubuhipun, kang banjur katut dening kamenangan Amerika Serikat, iku salah sawijining pamedharan line upon line ing Sabdaning Allah kang paling ruwet.

Nalika mènèhi katrangan ngenani “roda-roda ana ing sajroning roda” ing Yéhèzkièl, Sister White ngandika bilih nalika Yéhèzkièl kapisan ndeleng roda-roda punika, katingal kados kebingungan, nanging pungkasanipun Yéhèzkièl mangertosi tata tertib ingkang sampurna ana ing roda-roda punika, ingkang dados “sesrawungan ruwet antaraning prastawa-prastawa manungsa”. Supados saged mbagèni sajarah ingkang kaandharaken wonten ing ayat sewelas dumugi gangsal welas kanthi leres, sesambetan antawisipun gréja Katulik lan Jerman Nazi kedah dipunmangertosi, awit para pamimpin Nazi ing Ukraina punika minangka wakil-wakil saking sesambetan punika.

Uga prelu mangertos peran penampakan saka kang sinebut prawan Maria ing Fatima, Portugal, ing taun 1918, klebu telung rahasia kang ditinggalaké déning kang sinebut prawan Maria marang telung bocah saka sajarah mau. Dhasar saka telung pesen mau, kang nggambarake sawijining perjuwangan antarané gréja Katulik lan Rusia atheis, sarta Perang Donya Kapindho, iku minangka pérangan saka pesen Fatima kang kaestokaké ing perang ing Ukraina.

Révolusi Prancis, lan sesambetan profetisé karo gréja Katulik, lan pungkasane Napoleon Bonaparte, sing nggambarake Putin, uga minangka salah siji saka “roda-roda” sing dipratelakake ing perang ing Ukraina. Sesambetan profetis Révolusi Prancis karo Amérika Sarékat uga kagambarake ing sajarah, awit kaya dene Putin dipratelakake déning Napoleon nalika Prancis lagi ambruk, mangkono uga mantan aktor Ronald Reagan, minangka kepala

bala tentarané Katulikisme ing peperangan taun 1989, ngetipifikasi mantan aktor Zelenskyy nalika Ukraina lagi ambruk. Ing roda-roda sing sesrawungan lan sambung-sinambung ing ayat-ayat iki, pukulan pungkasan tumrap para politisi Demokrat ing Amérika Sarékat, sing wis lan isih ngunggulake Zelenskyy, bakal kababar déning Putin nalika dhèwèké menang.

Kita badhé nerusaké panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.

“Ing sapinggiringing kali Kebar, Yèheskiel nyumurupi prahara angin kaya-kaya teka saka lor, ‘mega gedhé, lan geni kang muter ing sajroné dhéwé, sarta padhang ana ing saubengé, lan saka tengahé kaya warna ambar.’ Sapérangan roda, kang padha silangan siji lan sijiné, digerakaké déning papat makhluk urip. Ing dhuwur banget ngungkuli kabèh iki ‘ana rupa dhampar, kaya katoné watu nilam: lan ing dhuwuré rupa dhampar iku ana rupa kaya katoné manungsa lenggah ana ing dhuwuré.’ ‘Lan ing para kerub ana katon wujud tangan manungsa ana ing sangisoré swiwiné.’ Ezekiel 1:4, 26; 10:8. Roda-roda iku ing tata susunané mangkono ruweté nganti nalika sepisanan dideleng katon kaya ora tumata; nanging rodha-rodha mau obah kanthi kasalarasan kang sampurna. Makhluk-makhluk swarga, kang disangga lan dipandhegani déning tangan ing sangisoré swiwi para kerub, padha ndhesek roda-roda iki; ing dhuwuré, ana ing dhampar nilam, lenggah Panjenengané Kang Langgeng; lan ngubengi dhampar iku ana pelangi, pralambang sih-kawelasan ilahi.”

“Kados dene reruweté prakawis-prakawis kang kados rodha iku ana ing sangisoring panuntuning asta kang ana ing sangisoring swiwining kerubim, mekaten ugi reruweting lakuning prastawa-prastawa manungsa ana ing sangisoring panguwasaning Allah. Ing satengahing pasulayan lan keribetaning bangsa-bangsa, Panjenengané kang pinarak ing inggil para kerubim taksih nuntun prakara-prakara bumi.

Sajarah bangsa-bangsa sing siji sawisé sijiné ngenggoni wektu lan papan sing wis diparengaké kanggo wong-wong mau, kanthi tanpa sadhar maringi paseksi tumrap kayektèn kang wong-wong mau dhéwé ora mangertèni tegesé, ngandika marang kita. Marang saben bangsa lan marang saben wong ing jaman saiki, Gusti Allah wis netepaké sawijining papan ana ing sajroning rancangan-Nya kang agung. Ing dina iki manungsa lan bangsa-bangsa lagi diukur nganggo unting-unting ana ing tangan Panjenengané Kang ora tau luput. Kabèh wong, lumantar pilihané dhéwé, lagi netepaké nasibé, lan Gusti Allah ngwasani samubarang kabèh kanggo kaleksanané ancas-ancasané.

“Sajarah kang Sang AKU ADA Agung wus nandhani ing pangandikanipun, ngubungake sesambungan sawiji lan sijiné ing rentengan nubuat, wiwit saking kalanggengan ingkang kapungkur dumugi kalanggengan ingkang badhé tumeka, nyariosaken dhateng kita wonten pundi papan kita ing dinten menika ing arak-arakan jaman, lan punapa ingkang saged dipunantos-antos ing wekdal ingkang badhé rawuh. Sedaya ingkang sampun dipunwedharaken déning nubuat badhé kelakon, ngantos dumugi wekdal samenika, sampun kacathet wonten ing kaca-kacaning sajarah, lan kita saged mantep bilih sedaya ingkang taksih badhé rawuh mesthi badhé kalampahan miturut urutanipun.” Education, 178.